

Ficha Técnica: *Natureza Morta*

- **Título:** *Natureza Morta con froiteiro, cunca e cristal.*
- **Autor:** Paul Cézanne (1839–1906).
- **Cronoloxía:** c. 1880–1890.
- **Localización:** Museos diversos, xa que creou moitas series. Un dos exemplos máis famosos atópase no Museo de Arte Moderna de Nova York (MoMA).
- **Estilo:** Postimpresionismo.
- **Técnica e materiais:** Óleo sobre lenzo.

Comentario da Obra

1. Identificación

A obra de Cézanne, *Natureza Morta*, non é un cadro específico, senón un **tema recorrente** na súa obra. Cézanne dedicouse a explorar a pintura de natureza morta, que a convertiu nun xénero de gran importancia, e que foi un manifesto para a nova xeración de artistas. O obxectivo de Cézanne non era o de representar a beleza dos obxectos, senón o de **estudar a forma e a estrutura** da natureza. A obra é un laboratorio para o artista, que experimenta coa cor, a luz e a forma.

2. Análise Formal

A obra de Cézanne non busca a representación fiel da realidade, senón a **impresión** que a luz e a cor producen nos ollos do pintor.

- **Composición:** A composición é moi sinxela: as mazás e vasos dispoñense en planos superpostos, cunha **perspectiva ambivalente e sen un punto de vista único**. Os obxectos non están representados de forma tradicional, senón que se presentan de forma frontal, lateral e superior ao mesmo tempo. A obra suxire a idea de que o artista non busca a obxectividade, senón a **subxectividade e a experiencia visual**.
- **Luz e cor:** A cor é o elemento principal da obra. Cézanne utiliza unha **paleta moi rica e variada** de cores que se superpoñen e mesturan na retina do espectador. As cores non son o reflexo fiel da realidade, senón que se utilizan para **captar a atmosfera e a luz**. A pincelada é **moi curta, solta e grosa**, o que crea unha sensación de vibración e de movemento. As

formas disólvense na luz e na cor, o que suxire a idea de que a realidade non é estática, senón que cambia a cada instante.

3. Análise Iconográfica e Simbólica

A obra está cargada de simbolismo e crítica.

- **O simbolismo do obxecto:** A **natureza morta**, un tema que representa a **permanencia do inanimado fronte ao paso do tempo humano**. Cézanne busca a esencia estrutural das formas máis alá da ilusión. A obra suxire a idea de que a arte non se debe preocupar polos temas eternos, senón pola **experiencia persoal e subxectiva**.
- **A crítica da sociedade:** A obra é unha **crítica sutil** á moralidade e ás convencións sociais da sociedade parisina. A figura feminina espida, que mira directamente ao espectador, e a súa actitude relaxada, parecen desafiar os valores da burguesía. A obra tamén se pode interpretar como unha **crítica á hipocrisía** da sociedade, xa que a obra suxire a idea de que a moralidade non era un tema tan importante como as aparencias.

4. Contextualización

A obra de Cézanne é un dos puntos máis altos da súa carreira e un exemplo perfecto da radicalidade do Postimpresionismo. A súa exposición en París en 1895 tivo un gran éxito de crítica e público, o que consolidou o seu prestixio como artista. A obra é tamén un paso importante cara a unha **pintura máis abstracta**, xa que a forma da catedral se dissolve na luz e na cor. A obra é un precedente do Abstraccionismo e de moitos movementos artísticos do século XX.

5. Conclusión

A *Natureza Morta* de Cézanne é unha obra mestra do Postimpresionismo e un fito na historia da arte. A través da súa **composición audaz**, a súa técnica innovadora e a súa temática de transición, Cézanne crea unha obra que se converte nun manifesto da arte moderna. O cadro é un testemuño do compromiso do artista coa realidade e a súa crítica á moralidade e ás convencións sociais do seu tempo.